

חברים יקרים וחברים יקרים עתידיים,

בשנת 2020 אנו מציינים בגרמניה 75 שנים לסוף מלחמת העולם השנייה, ולכן אנחנו כותבים לכם עם בקשה מיוחדת. מעטים מאיתנו חוו באופן אישי את תחושת ההקלה הגלובלית שהביאה איתה סוף המלחמה. זו היתה לא רק אחת המלחמות ההרסניות ביותר של המאה ה-20 באירופה, אלא זו היתה התקופה החשוכה והברוטלית ביותר בהיסטוריה הגרמנית שהגיעה לקיצה בשנת 1945. למרות שבפרספקטיבה בת ימינו, השואה קרתה לפני שנים רבות, עבור מרבית האנשים, השואה תישאר לעד טבועה בזהותם כאנדרטה ותזכורת מתמדת "לעולם לא שוב!". עבור מעטים מאיתנו, השואה היא הרבה מעבר לכך, חוויה אישית של תקופה איומה, של סבל וזוועות שלא ניתן לדמיין. זכרונות וסיפורים אישיים אלה הולכים ונעלמים מול עינינו. על מנת שנוכל ללמוד מעדויות אישיות גם בעתיד, עלינו להקשיב להן ולשמר אותן כבר היום.

אנו, הארגון הפדרלי הדווייטשה שרבריוגנד (Deutsche Schreberjugend Bundesverband e.V.), מתחילים בימים אלה פרויקט זיכרון העוסק בארגוני ומועדוני הגינון השיטופי ובשרבריוגנד בתקופת הנצינאל סוציאליזם בגרמניה. אנחנו יודעים שחלק מהחברים בגנים השיטופיים ניסו להמלט מאחיזת הטרור הנצינאל סוציאליסטי. הגינות הקהילתיות שימשו מיסתור עבור קומוניסטים, אויבי המשטר, אנשי הקהילה הלהט"בית ועוד רבים. אנחנו גם יודעים היטב, שבשטחם של הגינות הללו מבקשי מקלט נבגדו ופשעים בוצעו. מטרתנו היא לאסוף כמה שיותר זכרונות וסיפורים אישיים, אם עוד ניתן, בכדי לשמר אותם, לזכור ולהזכיר אותם.

אם במקרה אתם מכירים אנשים שהיו חלק מארגון של גינות שיטופיות או מארגון השרבריוגנד באותן השנים בגרמניה, או שיש לכם ולכן סיפורים או תמונות לחלוק מאותה התקופה, נשמח מאוד אם תיצרו איתנו קשר. אם יש לכם סיפור אישי שאתם מוכנים לשתף אותנו בו, אנחנו נעריך זאת מעומק ליבנו.

תוצאות המחקר שלנו יאורגנו לפי המידע שנצליח לאסוף ויוגשו לציבור הרחב בכמה פורמטים. בנוסף להוצאה מודפסת של הסיפורים, אנו מקווים לעורר שיח ציבורי, ליצור תערוכות בנושא ואם יתאפשר, לקיים מפגשים בגרמניה וישראל בין אנשים צעירים ועדים.

אנו רוצים להודות מראש ומקרב לב לכל אלה שלוקחים את הקול הקורא שלנו לליבם ומשקיעים מזמנם בחיפוש אחר אנשים, זכרונות וסיפורים.

בברכה,

Deutsche Schreberjugend Bundesverband e.V.

